

A Győri Ítéltábla a dr. pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. kamarai jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2018. február 21-én kelt 27.P.20.353/2016/34. számú ítélete ellen a felperes által 40. számon, valamint az alperes részéről 36. számon benyújtott fellebbezések folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a per főtárgya tekintetében helybenhagyja azzal a kiegészítéssel, hogy a felmerült 1.221.100,- (egymillió-kettőszázhuszonegyezer-egyszáz) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy

a felmerült 1.628.100,- (egymillió-hatszázhuszonnyolcezer-egyszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli;

a felperes pártfogó ügyvédjének a másodfokú eljárásban felmerült díjának 2,5 (kettő egész öttized) százalékát az alperes köteles megfizetni, míg 97,5 (kilencvenhét egész öttized) százalékát az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 198.900,- (egyszázkilencvennyolcezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és **I V** házasságából 1997. január 6-án **M**, majd 1999. július 2-án **B** utónevű gyermekeik születtek. Házassági életközösségük 2003 szeptemberében megszakadt, **I V** a gyermekekkel az utolsó közös lakásból elköltözött, azonban 2007 tavaszáig továbbra is **Település 1**on élt. A felperes a gyermekekkel ebben az időszakban rendszeres kapcsolatot tartott, felügyeletükről szükség szerint gondoskodott.

I V 2007 augusztusában **M** al és **B**val **Település 2**ra költözött, 2008. és 2010. között évente többször **Település 1**ra utazott, ahol a felperes a gyermekekkel személyes kapcsolatot tudott tartani.

A **Település 1**i Városi Bíróság a 2010. november 2-án meghozott 26.P.21.524/2009/43. számú ítéletével **I V** és a jelen per felperesének házasságát felbontotta, a gyermekeket pedig az anyánál helyezte el. Az alperest (jelen per felperesét) megillető kapcsolattartás tekintetében a bíróság az alábbiak szerint rendelkezett:

„A bíróság az alperesi apa, valamint a fent nevezett gyermekek közötti kapcsolattartást folyamatos jelleggel úgy szabályozza, hogy arra a hónap minden második hétvégéjén pénteken 17 órától vasárnap este 18 óráig kerüljön sor úgy, hogy az alperesi apa a felperesi anya mindenkor lakóhelyén a gyermekeket a kapcsolattartás kezdetén átveheti, de köteles oda a kapcsolattartás végén visszaszállítani.

Feljogosítja továbbá az alperest és a fent nevezett gyermekeket arra, hogy minden szerdán 18 óra 30 perctől 19 óra 30 percig telefonon tartsák egymással a kapcsolatot.

Amennyiben a rendszeres kapcsolattartás személyes találkozója valamely okból megghiúsulna, annak pótlására a hónap harmadik hétvégéjén ugyanabban az időpontban kerülhet sor.

A bíróság az alperesi apa, valamint a fent nevezett gyermekek kapcsolattartását időszakos jelleggel úgy szabályozza, hogy arra a húsvéti, valamint karácsonyi ünnepek második napján 9-18 óráig kerülhessen sor, illetőleg az iskolai őszi, valamint tavaszi szünet első felében a kezdő nap 9 órától a záró nap 18 óráig, illetőleg a nyári szünetben június 15. napján 8 órától július 15. napján 18 óráig kerüljön sor azzal, hogy az időszakos kapcsolattartás kezdő időpontjában az alperesi apa a gyermekeket jogosult a felperes állandó lakóhelyén átvenni, majd a kapcsolattartás végén köteles oda visszaszállítani."

Az ítélet fenti rendelkezéseit az alperes (jelen per felperese) fellebbezésében annyiban támadta, hogy a gyermekek átadására és átvételére az ő lakásán kerüljön sor; a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. május 3-án kelt 1.Pf.20.677/2011/5. számú ítéletével az ítélet e fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

2011-től kezdődően a felperes és gyermekei kapcsolata meglazult; a felperes kapcsolattartási jogát a jelentős távolság és szerény jövedelmi viszonyai folytán a bontóperi ítéletben meghatározott módon nem tudta gyakorolni. A gyermekekért nem jelentkezett, **B** édesapját teljesen elutasította. Bár kapcsolata az enyhe fokú Down-szindrómás, értelmi fejlődésében középsúlyosan korlátozott **M**nal ugyancsak lazult, **M** továbbra is szívesen találkozott volna a felperessel; **I V** közreműködése ugyanakkor a kettőjük közötti kommunikációban szükségesnek mutatkozott.

A felperes először 2011. december 5-én kelt levelében fordult **Település 3** Városi Gyámhivatalhoz. Hivatkozott arra, hogy gyermekeivel nem tud kapcsolatot tartani, **I V** teljes mértékben elzárkózik, a telefonos kapcsolattartást nem biztosítja. A felperes 2012. február 29-én a telefonos kapcsolattartás végrehajtását, és a védelembe vételi eljárás lehetőségének megvizsgálását kérte, majd 2012. július 6-án az elmaradt nyári kapcsolattartás vonatkozásában kereste meg a gyámhatóságot.

A 2012. február 1-jei, február 8-ai, február 15-ei és február 22-ei telefonos kapcsolattartások kapcsán az elsőfokú hatóság határozatát 2012. október 30-án hozta meg, és a végrehajtás iránti kérelmet elutasította.

2012 novemberétől kezdődően **I V** is több kérelmet terjesztett elő az illetékes gyámhatóságnál, melyeket arra alapított, hogy a felperes kapcsolattartási jogával nem élt.

2013 januárjától kezdődően első fokon a alperes neve **Település 4** Járási Hivatal Járási Gyámhivatala járt el.

Település 1 Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Humán Főosztály Gyámügyi Osztály Gyámhivatala az alperesi gyámhatóság megkeresésére 2012. december 14-én a felperest meghallgatta; a felperes sérelmezte, hogy a telefonos kapcsolattartás nem valósult meg, a **Település 3i** Városi Gyámhivatal azonban szankciót **I V** al szemben nem alkalmazott, majd miután 2012. november 7-én a gyermekeket valóban nem hívta fel, éppen az anya kezdeményezett eljárást. A

felperes úgy nyilatkozott, az eljárást kikéri magának, a továbbiakban nem hajlandó magából „bohócot” csinálni, és - mivel nincs értelme - a továbbiakban telefonon sem fogja gyermekeit keresni.

A felperes a Székesfehérvári Járásbíróságnál 10.P.20.427/2012. számon indított pert **I V** ellen kapcsolattartás újraszabályozása iránt; kereseti kérelmében az őt megillető kapcsolattartási jog szűkítését kérte.

A perben a járásbíróság igazságügyi pszichológus szakértői vélemény készítése céljából dr. **M-Sz E** igazságügyi szakértőt rendelte ki. A szakvélemény rögzíti, hogy **B** édesanyját és testvérét tekinti igazi családjának, a felperest teljesen elutasítja, vele semmilyen formában nem kíván kapcsolatot tartani. **B** elutasítását a felperes vele szemben tanúsított verbálisan és fizikailag is agresszív magatartására, kiszámíthatatlanságára és megbízhatatlanságára alapította, a kapcsolat rendezésére egyáltalán nem látott lehetőséget, ezért innentől, ami apjával kapcsolatos, igyekszik távol tartani magát. Ezzel szemben **M** - bár ő is édesanyját és testvérét tekinti elsődleges családjának - a felpereshez is nagyon ragaszkodik, vágyik rá, szeretne vele többet találkozni.

A szakvélemény szerint **M** esetében heti egy-két alkalommal rendszeres telefonos kapcsolattartás lenne javasolt, és fontos volna, hogy **I V** ennek lehetőségét biztosítsa, az apa pedig vegye figyelembe, hogy csak olyanokat mondjon, illetve kérdezzen, ami betartható, megvalósítható. A személyes kapcsolattartás tekintetében a felperesi kereseti kérelemhez képest gyakoribb és rövidebb időtartamú láthatás lenne javasolt, legalább havi egy alkalommal. **B** esetében a szakvélemény azt állapította meg, hogy a gyermek olyannyira elutasító, ami mindenféle kapcsolattartást kizár, így a viszony rendezéséhez mindenképpen külső szakmai segítségre lenne szükség.

A Székesfehérvári Járásbíróság a 2013. június 25-én meghozott 10.P.20.427/2012/55. számú ítéletében a **Település 1i** Városi Bíróság 26.P.21.524/2009/42. számú ítélete szerinti felperesi kapcsolattartást megváltoztatta. A bíróság az alábbiak szerint rendelkezett:

„A bíróság a **Település 1i** Városi Bíróság 26.P.21.524/2009/42. számú ítéletében meghatározott felperesi kapcsolattartást az 1999. július 02. napján született **B** és az 1997. január 16. napján született **M** nevű gyermekek kapcsán az alábbiak szerint megváltoztatja:

felperes jogosult a folyamatos kapcsolattartásra **M** nevű gyermekével minden második hónap első pénteki napján 17 órától vasárnap 18 óráig, a gyermek elviteli jogával és visszaviteli kötelezettségével;

továbbá jogosult arra, hogy minden héten szerdán 18 óra 30 perctől 19 óra 30 percig telefonon tartsa a kapcsolatot a gyermekkel az alperes 06-... számú telefonszámán.

Felperes jogosult az időszakos kapcsolattartásra **M** nevű gyermekével az őszi-téli-tavaszi szünet fele időtartamában, annak második felében, a kezdő nap 9 órájától a záró nap 18 órájáig, melynek konkrét időpontját alperes a szünetet megelőző 30 nappal felperessel közölni köteles tértivevényes levélben.

Felperest megilleti még a nyári szünetben minden év július 01. napjának 9 órájától július 15. napjának 18 órájáig ezen jog.

Amennyiben a folyamatos kapcsolattartás a felek önhibáján kívül elmarad, úgy annak pótlására azonos időtartamban a nyári szünetben kerül sor, oly módon, hogy azzal a fenti felperesi nyári kapcsolattartás meghosszabbodik.

A bíróság kötelezi a feleket, hogy a személyes kapcsolattartás akadály esetén arról a másik felet a kapcsolattartást megelőző 48 órával sms-ben értesítsék.

A bíróság felperes és **B** nevű gyermekének kapcsolattartását akként szabályozza, hogy felperest folyamatos kapcsolattartásként megilleti ez a jog minden második hónap első pénteki napján 16 órától 17 óráig a gyermek elviteli jogával és visszaviteli kötelezettségével.

A bíróság kötelezi a feleket, hogy felperes és **B** nevű gyermekének kapcsolattartásának javítása érdekében 2013. szeptember 30. napjáig keressék fel a területileg illetékes családsegítő és gyermekjóléti szolgálatot."

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett; annak megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság **Mt** érintően a minden év április, június, október és december havi folyamatos kapcsolattartást mellőzze, az alperest a gyermek kedvezményes utazásra jogosító iratainak kiadására kötelezze, és úgy rendelkezzen, hogy a gyermek átadásának és átvételének helye a budapesti **K**-pályaudvar legyen. **Bt** érintően fellebbezése a folyamatos kapcsolattartás heti egyszeres telefonos lehetőséggel való bővítésére, időszakos kapcsolattartásként pedig a minden év július 1-je és július 15-e közötti kapcsolattartás biztosítására irányult.

A Székesfehérvári Törvényszék a 2013. november 26-án meghozott 2.Pf.21.380/2013/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet annak fellebbezett részében helybenhagyta azzal a kiegészítéssel, hogy a kapcsolattartás kezdetén **I V** köteles a felperesnek átadni a gyermek kedvezményes utazásra jogosító okmányait, a kapcsolattartás végén pedig azokat a felperes az alperesnek visszaadni köteles.

A 2013. nyári szünidőre járó kapcsolattartás meghiúsulása miatt a felperes az elsőfokú gyámhatóságnál annak végrehajtását kérte, azonban az alperes hatósága erre vonatkozó döntést csak 2016-ban hozott.

A felperes 2013. augusztus 24-én a ... Segítő Szolgálatot kereste meg a **B**val való kapcsolata rendezése érdekében. Bár a többszöri segítő beszélgetések alkalmával **B** nyitottabbá vált, hogy a felperessel találkozzon, a felperes az előre megbeszélt időpontban, illetve ezt követően nem jelentkezett.

A felperes 2014. január 30-ától kezdődően számos kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet terjesztett elő. A kérelmek érintették a 2014. február 7-e és 9-e közötti, valamint a 2014. április 4-én meghiúsult személyes kapcsolattartást, illetve lényegében valamennyi elmaradt telefonos kapcsolattartást. Az alperes a kérelmek tárgyában jogerős döntést 2015-ben hozott.

A felperes 2014. április elején észlelte, hogy a tordasi ház eladó, majd legkésőbb 2014. július 1-jén tudomást szerzett arról, hogy **I V** a gyermekekkel külföldre, Svédországba költözött; innentől kezdve gyermekeivel kapcsolatot semmilyen módon nem tudott tartani. A felperes több alkalommal a alperes nevéhez felügyeleti intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő; a hatóság számos kérelmet érintően az ügyintézési határidő jelentős túllépését állapította meg, és az elsőfokú bíróságot az eljárás soron kívüli lefolytatására és soron kívüli döntéshozatalra hívta fel.

I V 2014. szeptember 2-án a Székesfehérvári Járásbíróságnál terjesztett elő kapcsolattartás újraszabályozása iránti kérelmet, mely az elsőfokú gyámhatósághoz 2015. január 22-én érkezett meg. A hatóság 2016. március 16-án meghozott elsőfokú határozatában **I V** letelepedés céljából külföldi tartózkodási hely kijelölése iránti kérelmének helyt adott. A felperes 2015-ben és 2016-ban - **M** nagykorúvá válását követően - a **Bra** vonatkozó személyes kapcsolattartás tárgyában több kérelmet is előterjesztett, melyeket az elsőfokú hatóság minden alkalommal elutasított vagy azzal az

indokkal, hogy az ítélet erre vonatkozó szabályozást nem tartalmaz, vagy pedig az eljárást elkészttség folytán megszüntette.

Az elsőfokú hatóság **I V** t egyetlen alkalommal kötelezte 10.000,- Ft eljárási bírság megfizetésére (a 2017. január 10-én kelt FR-05/IKT/9-2/2017. számú végzés), figyelemmel arra, hogy a 2014. április 4-én esedékes, azonban elmaradt kapcsolattartás 2015. augusztus 3-án önhibájából hiúsult meg.

A **Település 1i** Járásbíróság 17.P.20.577/2015/36. számú, 2015. december 4-én meghozott és 2016. január 27-én jogerőre emelkedett ítéletében a Székesfehérvári Járásbíróságnak, illetve a Székesfehérvári Törvényszéknek a kapcsolattartási ügyekben hozott korábbi döntését úgy változtatta meg, hogy **B** átadásának és visszaadásának helyéül az apa mindenkori lakóhelyét állapította meg.

A jelen perben csatolt iratok alapján a **M** és **B** utónevű gyermekeket érintő kapcsolattartás vonatkozásában előterjesztett kérelmeket, az egyes eljárásokban meghozott döntéseket az alábbi táblázat szemlélteti.

<i>A kérelem benyújtásának időpontja</i>	<i>A kérelmező</i>	<i>A kérelem tárgya</i>	<i>A hatóság intézkedése</i>	<i>Az elsőfokú döntés</i>	<i>Fellebbezés / jogerő</i>	<i>A másodfokú</i>
2010.11.16	B L.né (a felperes édesanyja)	Nagyszülői kapcsolattartás	* 2010.12.02. áttétel Település 3i Gyámhivatalnak , * 10.912-2 értesítés eljárás megindításáról *2010.12.13. 10.912-3 idézés * B L kérelmét visszavonta	eljárás megszüntetése 10.912-5		
2011.12.07	Felperes	Felperesi telefonos kapcsolattartás 10.937	* értesítés az eljárás megindításáról, szülőket idézi 2011.12.14; *Az anya nem jelent meg, *A felperes megjelent, kéri az eljárás megszüntetését 2012.01.09	megszüntetés	jogerős	
2012.02.29	Felperes	Kéri a telefonos kapcsolattartás végrehajtását, és a védelembe vételi eljárás		A kérelmet elutasítja, felhívja az anya figyelmét, biztosítsa a kapcsolattartást	Jogerő megállapítása 10.125-23 2012.11.28.	

		lehetőségének vizsgálatát				
2012.07.06	Felperes	A felperes előzetes, levélben tájékoztatást követően megjelent az időszakos kapcsolattartásra 2012.06.28-án. A szomszéd tájékoztatása szerint a kislány külföldön van, a kisfiúról nem tud. Rendőrségi jegyzőkönyv készült. Az anya továbbra sem biztosítja a telefonos kapcsolattartást. Kéri az anya felelősségre vonását. Kéri továbbra is 2011.12.05-i bejelentésére utalva a lányával kapcsolat helyreállításához a segítséget 10.125-8	* Értesítés a nyári szünetre vonatkozó elmaradt kapcsolattartás végrehajtásának ügyében az eljárás megindításáról, * az anya idézése, a Település 1i Gyámhivatal megkeresése tanú meghallgatásra telefonos kapcsolattartásról 2012.07.12	*Az elmaradt nyári szünetre vonatkozó kapcsolattartás végrehajtása ügyében benyújtott kérelmet elutasítja * felhívja az anya figyelmét, hogy köteles a bírósági döntésben meghatározott időpontokban a kapcsolattartást biztosítani * felhívja a felperes figyelmét, hogy a kapcsolattartási időpontok rá nézve is kötelezőek, tartsa be azokat. Mivel a felperes nem az ítéletben foglaltak szerint kívánta elvinni a gyermekeket, nem tartotta megalapozottnak a felperes kérelmét	10.125-18/2012 2012.09.26 A felperes fellebbezett, hogy biztosítsa az anya a telefonos kapcsolattartást , a felperes kéri a mediációt	helybenhagyja
2012.11.08.	Anya	Kérelem az őszi szünetre (2012.10.29.-11.02.) személyes kapcsolattartás végrehajtása ügyében és a 2012.11.07. napjára vonatkozó elmaradt telefonos kapcsolattartás ügyében 10.125-21/2012.	<i>Az ügy folytatása az iratanyagban nem található</i>			
2013.01.02	Anya	2012. decemberében elmaradt személyes és telefonos kapcsolattartás	*2013.04.23 eljárás felfüggesztése a kapcsolat újraszabályozása iránt indított per			

		végrehajtása 26-2/2012	jogerős befejezéséig *2013.04.29. 103-2 végzés visszavonása			
2013.01.07.	Anya	A felperes nem élt a 2012.12.05-i a telefonos kapcsolattartással		elutasítja, a kérelem elkészett	Jogerős: 2014.01.30.	
2013.01.07.	Anya	A felperes nem élt a 2012.12.12-i telefonos kapcsolattartással		elrendeli a végrehajtást, a során következő időpontban és módon tegyen eleget a kapcsolattartásnak	Jogerős: 2014.01.30.	
2014.01.30	Felperes	2014.01.29 Kérelem a kapcsolattartás végrehajtása érdekében, az anya nem vette fel a telefont.				
2014.02.17	Felperes	2014.02.07-09. M kapcsolattartás 2017.02.07. B kapcsolattartás		Elutasítja, mindkét fél elmulasztotta kötelezettségét a kapcsolattartás körében 2014.05.26 123-58	Felperes	Másodfok meg kötelez, az új e M nagykorú 20
2014.02.17.	Felperes	2014.02.07-09. M kapcsolattartás		Megismételt eljárás: az anya önhibájából nem tett eleget, de mivel M nagykorú, a kapcsolattartás pótlására nem kötelezi, a felperes költségeinek megtérítésére kötelezi 2016.06.20. 114-7	Anya	Megváltoztatja rendelkezést és költségeinek m 712-39
2014.02.20	Felperes	2014.02.19 telefonos kapcsolattartás		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját	Felperes	Megsemmisíti, az elsőfokú hat 975-24; a meg megszünteti 2 nagykorú 215

				2014.07.28 123-93		hatóság az eljárásról szóló határozatát a végrehajtási kérelemre annak megállapítására az anya önhibájából ítéletben foglalkoztatja
2014.02.26	Felperes	2014.02.26 telefonos kapcsolattartás		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.28 123-94	Felperes	Megsemmisíti az elsőfokú határozatot 975-25; a megsemmisítési kérelem megszünteti 2014.07.28 215-8 A másodfokú eljárás megszüntetése határozatot megsemmisíti a végrehajtási kérelemre annak megállapítására az anya önhibájából ítéletben foglalkoztatja
2014.03.07	Anya	Kéri hat hónapra felfüggeszteni a felperesi kapcsolattartást M vonatkozásában betegségére való tekintettel	2014.04.23.Az anya visszavonta a kérelmet			
2014.03.13	Felperes	2014.03.12 telefonos kapcsolattartás	2014.05.04 123-40	Elutasítja, elkészség miatt	Jogerős 2014.05.23	
2014.03.20	Felperes	2014.03.19 telefonos kapcsolattartás		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.28 123-95	Felperes	Megsemmisíti az elsőfokú határozatot 975-26; Az új hatóság megszünteti 2015.02.25 215-8 hatóság az eljárásról szóló határozatát a végrehajtási kérelemre annak megállapítására az anya önhibájából ítéletben foglalkoztatja
2014.03.27.	Felperes	2014.03.26 telefonos kapcsolattartás		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.31.,123-105	Felperes	Az elsőfokú határozatát visszavonja, az ügyet folytatja 2014.07.31. megismételt eljárás nagykorú 2015.02.25 másodfokú határozat megszüntetésére megváltoztatja a kérelmet elutasítja megállapítása az anya önhibájából ítéletben foglalkoztatja
2014.04.03.	Felperes	2014.04.02 telefonos		Elutasítja, nem lehetett kétséget	Felperes	Az elsőfokú határozatát visszavonja, az

		kapcsolattartás		kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.31., 123-106		folytatja 2014. megismételt eljárást nagykorú 2015. másodfokú határozat megszüntetésére megváltoztatta a kérelmet elutasítás megállapítása önhibájából nem ítéletben foglalkozik
2014.04.08	Felperes	Személyes kapcsolattartás végrehajtására, a felperes találkozott M-nal az iskolában. A házon látta az eladó táblát, kérte, hogy gyámhatóság nyilatkoztassa az anyát: hova kíván költözni, hol fog továbbtanulni, tavaszi szünetben hajlandó-e a gyerekeket átadni, M egészségi állapotáról nyilatkozzon.		Az anya önhibájából nem valósult meg B-val a kapcsolattartás, hat hónapon belül pótolja, biztosítsa a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartást 2014.05.28 123-64	Anya	Megsemmisíti az elsőfokú határozat 2014.08.04. úti 215-23 elutasítás tényállást teljesítő részét
2014.04.10.	Felperes	2014.04.09 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.31 123-107	Felperes	Az elsőfokú határozat visszavonja, az eljárás továbbfolytatja 130; az eljárás nagykorú 2015. hatóság az eljárásról szóló határozat a végrehajtási kérelmek annak megállapítása önhibájából nem ítéletben foglalkozik
2014.04.16.	Felperes	2014.04.16 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.28. 123-96	Felperes	Megsemmisíti az elsőfokú határozat 975-27; a megsemmisítési M 215-11.; A másodfokú eljárás megszünteti a határozatot megsemmisítési kérelmek annak megállapítása önhibájából nem ítéletben foglalkozik

						ítéletben foglal
2014.04.24.	Felperes	2014.04.23 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.31 123-108	Felperes	Az elsőfokú ha visszavonja, az folytatja 2014. eljárást megszi 2015.02.27 2
2014.05.05.	Felperes	2014.04.30 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.28 123-97	Felperes	Megsemmisíti, az elsőfokú ha 975-28 megis megszünteti M 2015.02.26. 2 hatóság az eljá szóló határozat a végrehajtási annak megáll anya önhibáját ítéletben foglal
2014.05.08.	Felperes	2014.05.07 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Elutasítja, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az anya önhibáját 2014.07.31 123-109	Felperes	Az elsőfokú ha visszavonja, az folytatja 2014. eljárást megszi 2015.02.27 2 hatóság az eljá szóló határozat a végrehajtási annak megáll anya önhibáját ítéletben foglal
2014.05.18	Felperes	2014.05.14 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Megszüntetés, a felperes a hiánypótló felhívásnak nem tett eleget 2014.07.25 123-88	Felperes	A másodfokú l új eljárásra köt 32 2014.09.1 eljárást megszi 2015.02.27 2 eljárásban hoz határozatot ism másodfokú hat hatóságot új el utasította, miv meghiúsult ka igazolt költség
2014.05.24	Felperes	2014.05.21 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Megszüntetés, a felperes a hiánypótlásra való felhívásnak nem tett eleget 2014.07.25. 123-89	Felperes	A másodfokú l megsemmisíti, új eljárásra köt 2014.09.17 a n megszünteti M 215-14. A meg hozott elsőfok megsemmisíte hatóság, és az eljárás lefolyta a felperes meg

						kapcsolattartás költségeiről ne
2014.05.25	Anya	M tavaszi szünetre eső időszakos felperesi kapcsolattartás		Elutasítja, mindkét fél elmulasztotta kötelezettségét a kapcsolattartás körében (az anya nem értesítette, a felperes nem ment érte) 2014.07.25 123-86		
2014.05.30	Felperes	2014.05.28 telefonos kapcsolattartás végrehajtása		Megszüntetés, a felperes a hiánypótlásra való felhívásnak nem tett eleget 2014.07.25 123- 90	Felperes	II. fok megsemmisítés kötelez, új eljárás 2014.09.17
2014.07.10	Felperes	Panasszal élt a Kormányhivatal- nál, a Járási Hivatal eljárását kifogásolta	A Kormányhivatal felhívja a Járási Hivatal a határidők betartására 2014.08.08			
2014.08.24	Anya bejelenti a Járási Hivatalnak, a svédország i lakóhelyét					
2014.12.13	Felperes	2014.12.03 telefonos kapcsolattartás				
2015.03.12	Felperes kizárási kérelme, új eljáró hatóság kijelölését kérte					Kormányhivatal elutasítja a kérelmet
2015.03.18	Felperes kifogásolta a Járási Hivatal eljárását		A Kormányhivatal kivizsgálta az ügyet és a szükséges intézkedések megtételére hívta fel a Járási Hivatal			

			Gyámhivatal vezetőjét			
2015.07.31	Felperes	2015. nyári szünetre vonatkozó időszakos kapcsolattartás végrehajtása		Végrehajtási intézkedés megtételének elutasítása: M nagykorú lett, az ítélet B vonatkozásában nem tartalmaz időszakos kapcsolattartásra szabályozást 2016.06.20. 114-16	Felperes	114-16 számú 2016.08.16.
2016.01.28	Felperes	A 2015. téli szünetre vonatkozó személyes kapcsolattartás végrehajtása		Végrehajtási intézkedés megtételének elutasítása ; M nagykorú lett, az ítélet B vonatkozásában nem tartalmaz időszakos kapcsolattartásra szabályozást 2016.06.20. 114-15	2016.07.11 Felperes	helybenhagyja 712-56
2016.02.11	Felperes	A 2015. őszi szünetre vonatkozó személyes kapcsolattartás B és M		Végrehajtási intézkedés megtételének elutasítása: M nagykorú lett, az ítélet B vonatkozásában ne tartalmaz időszakos kapcsolattartásra szabályozást 2016.06.20. 114-14	2016.07.11 Felperes	helybenhagyja 55
2016.04.08	Felperes	A 2016. tavaszi szünetre vonatkozó személyes kapcsolattartás	2016.06.20. 114-13	<i>a végzés nem található az iratanyagban</i>	2016.07.11 Felperes	helybenhagyja 712-54
2016.07.11	Felperes	A 2016. nyári szünetre vonatkozó időszakos kapcsolattartás végrehajtása		Elutasította, mert B tekintetében a az időszakos kapcsolattartás nem került szabályozásra		
2016.09.22	Felperes	2016.08.05. B		Megszüntetés, a		

		kapcsolattartás		kérelem elkésett		
2016.09.22	Felperes	2016.06.03. B kapcsolattartás		Megszüntetés, a kérelem elkésett	Felperes	
2016.09.22	Felperes	2016.04.01. B kapcsolattartás		Megszüntetés, a kérelem elkésett	Felperes	
2016.09.22	Felperes	2016.02.05. B kapcsolattartás		Megszüntetés, a kérelem elkésett	Felperes	
2016.10.05	Felperes	Ügyészi intézkedésre kérelem				
Megismételt eljárás	Felperes	2014.05.14. M telefonos kapcsolattartás		Az anya önhibájából nem tett eleget, de mivel M nagykorú a kapcsolattartás pótlására nem kötelezi. 2016.06.20. 114-8	A felperes és az anya is fellebbezett	Megváltoztatja előterjesztett v elutasítja, meg önhibájából ne 2016.08.18. 71
Megismételt eljárás	Felperes	2014.05.21. M telefonos kapcsolattartás		Az anya önhibájából nem tett eleget, de mivel M nagykorú a kapcsolattartás pótlására nem kötelezi. 2016.06.20. 114-9	A felperes és az anya is fellebbezett	Megváltoztatja előterjesztett v elutasítja, meg önhibájából ne 2016.08.18. 71
	Felperes	2014.05.28. M telefonos kapcsolattartás		Anya önhibájából nem tett eleget, de mivel M nagykorú a kapcsolattartás pótlására nem kötelezi. 2016.06.20. 114-10	A felperes és az anya is fellebbezett	Megváltoztatja előterjesztett v elutasítja, meg önhibájából ne 2016.08.18. 71
	Felperes	2014.02.07. B kapcsolattartás		A felperes kérelmét elutasította, mivel a felperes nem jelent meg kapcsolattartásra a gyermek lakóhelyén.	Felperes	Mgváltoztatja, elutasítja -201 gyermek adata
Megismételt eljárás	Felperes	2014.07.01-15. M nyári szünet		Az anya önhibájából nem tett eleget, de mivel M nagykorú a kapcsolattartás pótlására nem kötelezi.	A felperes és az anya is fellebbezett	Megváltoztatja előterjesztett v elutasítja, meg önhibájából ne 2016.08.18.,71

<i>Erre vonatkozó kérelmek nincsenek az iratanyagban</i>	Felperes	2014.01.22, 2014.02.05 telefonos kapcsolattartások végrehajtása		Megszüntetés ,a felperes a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget 2014.05.26 123-56		
<i>Erre vonatkozó kérelmek nincsenek az iratanyagban</i>	Felperes			<i>a végzés nem található az iratanyagban</i> 2016.06.20. 114-17	A felperes és az anya is fellebbezett	114-17 számú helybenhagyja kapcsolattartás önhibájából ne 2016.08.18. 71

A felperes végleges kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a tisztességes és ésszerű időn belüli eljáráshoz való alapjogát, ezen keresztül a családi és magánélethez, a kapcsolattartáshoz fűződő személyiségi jogát, továbbá az apai, illetőleg a személyi méltósághoz fűződő személyiségi jogát. Kérte az elsőfokú bíróságot, kötelezze az alperesen keresztül a alperes neve **Település 4** Járási Hivatalának vezetőjét, bocsánatkérő levél formájában adjon részére elégtételt. Kérte az alperes kötelezését 20.000.000,- Ft nemvagyoni kártérítés, valamint 351.076,- Ft vagyoni kártérítés megfizetésére.

A felperes hangsúlyozta: az alperesi hatóság azzal, hogy a gyermekei és közte kialakult elidegenítési folyamat megszakítása érdekében semmit nem tett, bejelentéseit nem azok súlyának megfelelően kezelte, a védelembe vételi eljárást nem indította meg, számára kárt okozott. A kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmeket érintően szerinte a hatóság hatékony intézkedéseket nem tett, mulasztásának következtében távolodtak el tőle gyermekei. Az alperes annak ellenére adott helyt **I V** külföldi tartózkodási hely meghatározása iránti kérelmének, hogy nem győződött meg, a kapcsolattartás gyermekeivel megoldott-e, illetőleg a jövőben is megoldható lesz-e. Vagyoni kárát a hatóságokkal való levelezés és telefonálás, a személyes megjelenés, a meghíúsult kapcsolattartásokon való megjelenés költségében, valamint az ügy miatt kialakult krónikus betegségeire szedett gyógyszerei árában határozta meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket nem merítette ki, ami már önmagában kizárja kártérítési felelősségét. Jogellenes magatartást nem tanúsított, a gyermekek védelembe vétele nem lett volna indokolt. A külföldi tartózkodási hely kijelölése kapcsán azt fejtette ki, hogy a gyermekek hazatérésének érdekében a felperes elmulasztotta megtenni a szükséges lépéseket, gyermekei visszavitele iránt a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló 1980. október 25-ei Hágai Egyezmény szerinti eljárást nem indította meg, így az időmúlás rajta nem kérhető számon.

Az elsőfokú bíróság a keresetet csak kisebb részben ítélte alaposnak.

A törvényszék a felperes és **M**, valamint **B** közötti kapcsolattartás végrehajtása ügyében abból indult ki, hogy az eljárás 2012. elején indult, mely 2016-ig folyamatos volt, azt „feldarabolni” kérelmenként nem lehet, ezért ebben a vonatkozásban a Ptk. 8. § (2) bekezdése és 54. §-a folytán a régi Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Felhívta a régi Ptk. 75. § (1) bekezdését, 76. §-át, 339. § (1) bekezdését, 349. § (1) bekezdését, 355. § (4) bekezdését, és utalt arra, hogy az alperestől elvárható magatartást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.), a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI.

törvény (Gyvt.), végül a gyámhatóságról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (Gyer.) szabályai határozták meg. Leszögezte: egyértelműen megállapítható, hogy az alperes eljárása során rendszeresen túllépte az ügyintézésre rendelkezésére álló határidőt. Az alperes nem mentheti ki magát azzal, hogy a felperes a számára rendszerint kedvezőtlen elsőfokú határozatokat megfellebbezte; a fellebbezések ténye egyébként sem érintette az alperesi hatóságnak azt a kötelezettségét, hogy az újabb kérelmeket elbírálja.

A törvényszék rámutatott arra, hogy az alperes eljárása nem vitathatóan elhúzódó, mindvégig formális és célszerűtlen volt. Az azonos napon érkezett felperesi kérelmekre vonatkozóan az eljárást ugyanazon a napon kelt, külön végzéseivel indította, az egyes kérelmekről pedig ugyanazon a napon, azonos indokolással és külön-külön határozattal döntött, így saját eljárásait sem tudta kellően számon tartani. Eljárása elfedte a lényegét: azt, hogy a felperes és gyermekei között még a telefonos érintkezés szintjén sem volt kapcsolat. A heti beszélgetéseknek éppen a nagy távolságra, a felperes nem vitásan rossz anyagi helyzetére tekintettel fokozott jelentőségük volt. Álláspontja szerint az alperesi hatóság nem a gyermek érdekeit szem előtt tartva járt el. **M**a ritka, alkalmoszerű látogatások ellenére is szívesen találkozott a felperessel, szívesen beszélgetett volna vele, a telefonos kapcsolattartás megvalósulása érdekében az alperesnek a szükséges, célszerű intézkedéseket meg kellett volna tennie. Fel kellett volna hívnia **I V** figyelmét, hogy a szerdai telefonos alkalmakkor a hívásra figyeljen oda, a telefont vegye fel, a felperest üdvözlje, és szóljon Down-szindrómás gyermekének, hogy az édesapja telefonon szeretne vele beszélni. Ezzel szemben az alperesi hatóság elfogadta az anyának azt a védekezését, hogy a telefont a gyermekeknek átadja, akik tudják azt kezelni, másrészt pedig vegyen nekik a felperes telefont. Mindemellett tény, hogy a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének nem tett eleget, azonban a kapcsolattartás joga őt ettől függetlenül megilleti. A felperes számára a **M**nal való kapcsolat esetlegességéből hátrány származott, amely nemvagyoni kártérítéssel kompenzálható; azt az elsőfokú bíróság 500.000,- Ft-ban látta meghatározhatónak.

A törvényszék kifejtette azt is, hogy álláspontja szerint **B** vonatkozásában a kapcsolat lazulásáért az alperes okolható. 2011. január 1-jén a felperes **B**val vitába került, agresszíven lépett fel, ami a gyermek részéről a felperes teljes elutasításához vezetett; az apa nem kísérelte meg a meggyengült kapcsolat javítását, és azt, hogy lányára nagyobb figyelmet fordítson. Mivel a felperes első kérelmének előterjesztésekor kapcsolata **B**val már végletesen megromlott, az eltávolodásért az alperes nem felel.

A törvényszék a vagyoni kárigényt teljes egészében alaptalannak ítélte meg. Véleménye szerint a hatósággal való kommunikáció költségei szükségképpen együtt járnak a közigazgatási ügy intézésével, és nincsenek összefüggésben az alperes jogellenes magatartásával. A megghiúsult kapcsolattartást érintő igény a gondozó szülővel szemben érvényesíthető, a felperes betegsége pedig nincs bizonyított összefüggésben az alperes eljárásával; a felperes többször is hivatkozott arra, hogy betegsége miatt nem tudott megjelenni a gyermekekért.

A gyermekek külföldre vitelével, a tartózkodási hely kijelölésével kapcsolatos eljárás legkorábbi kezdő időpontja 2014 ősze, amikor **I V** keresetlevelét a Székesfehérvári Járásbíróságon előterjesztette; az alperes ezzel kapcsolatos eljárásával kapcsolatosan keletkezett kárigényt a törvényszék szerint már a Ptk. rendelkezései szerint kell elbírálni. A Ptk. 6:548. § (1) bekezdéséből következően feltétel az is, hogy a károsult közigazgatási bírósághoz forduljon, ami azonban nem történt meg, így ezt az eljárást érintően a felperesnek igénye nem lehet.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperes személyesen és jogi képviselője útján is fellebbezett; mivel azonban a régi Pp. 73/A. § (1) bekezdése szerint az ítélet előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező, és nem csupán a személyesen a fél által előterjesztett, hanem érintett részében az a beadvány is hatálytalan, amely a jogi képviselőnek arra vonatkozó nyilatkozatát foglalja magában, hogy az általa képviselt fél által elkészített beadványt kéri figyelembe venni (BDT 2017.3640.), az ítélet a felperes jogi képviselője által előterjesztett fellebbezést vette alapul. Eszerint a felperes az ítélet megváltoztatását elsődlegesen akként kérte, hogy az másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét 20.000.000,- forintra emelje fel, és kötelezze az alperest 351.076,- Ft vagyoni kár megtérítésére is. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Vitatta az ítéletnek azt a megállapítását, hogy a **B** való kapcsolata lazulásáért az alperes felelőssé nem tehető. Ezzel szemben az alperes kötelezettsége lett volna, hogy **B** tőle való eltávolodását megakadályozza. Nem valós, hogy 2012. év elejére lányával való kapcsolata végletesen megromlott - ezzel szemben az alperes hatékony, szakmailag megalapozott közbelépésével a kapcsolat még helyrehozható lett volna. **M**t érintően azt hangsúlyozta, hogy a kiemelkedő emocionális intelligenciával rendelkező gyermek számára az érzelmi ingerek az elsődlegesek. Kiemelte, hogy **I V** a személyes és a telefonos kapcsolattartást teljesen megtagadta, ami ellen a fogyatékos gyermek érdekében az alperesnek fel kellett volna lépnie.

A felperes hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának **N Z** nak Magyarország ellen indított perében hozott ítéletére, mely a kérelmező részére az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikkében biztosított családi élet tiszteltben tartásához való jog megsértése miatt 20.000,- EUR nem vagyoni kártérítést ítélt meg.

A felperes a külföldön történő letelepedés engedélyezése kapcsán is a nem vagyoni kártérítés megállapítását kérte. Vagyoni kárigényét ugyancsak fenntartotta; megismételte, hogy 85.986,- Ft érvényesített gyógyszerköltsége az ügyel kapcsolatosan krónikus magas vérnyomás betegsége folytán keletkezett, és nem a már korábban fennállt vesebetegségével kapcsolatos.

Az alperes az ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy az ítélet a keresetet teljes egészében utasítsa el. Álláspontja szerint abból kell kiindulni, hogy a bizonyítási teher a felperesre hárult; neki kellett volna tehát bizonyítania az alperesi jogellenességet, saját kárának tényét, mibenlétét és mértékét, továbbá az ezek közötti ok-okozati összefüggést. Az adott esetben ugyanakkor a szülő-gyermek kapcsolat meggyengülése évek óta tartó folyamat eredménye volt, és már akkor fennállt, amikor a **B**-család a gyámhatóság látókörébe még nem is került. A kapcsolat megromlásában szerepe volt az **I V** gal való kommunikáció teljes hiányának, a nagy földrajzi távolságnak, továbbá a kapcsolattartásra vonatkozó szabályozás tartalmának. Hiányzik tehát a felróhatóság, valamint a bekövetkezett kár és a jogellenes magatartás közötti ok-okozati összefüggés.

Az alperes hangsúlyozta, hogy a Székesfehérvári Járásbíróságon indult perében a felperes a kapcsolattartás jogának módosítását, a telefonos kapcsolattartási jog bővítését és a rendszeres kapcsolattartási kötelezettség megszüntetését kérte; az elsőfokú ítélet ellen fellebbezéssel élt, és **M** vonatkozásában a minden év április, június, október és december havi folyamatos kapcsolattartás mellőzésével kapcsolattartási joga szűkítését, **B**t érintően ugyanakkor a heti egyszeri telefonos lehetőség biztosítását, és az időszakos kapcsolattartás kibővítését kérte. Mindemellett jelentősége

van annak is, hogy a felperes kapcsolattartási kötelezettségét rendszeresen elmulasztotta. Gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének hosszú ideig nem tett eleget, ami a szülők közötti viszonyt csak súlyosbította. **B**val szemben verbálisan és fizikailag is agresszívan lépett fel, amint azt a Székesfehérvári Járásbíróság 10.P.20.427/2012/55. számú ítéletének indokolása megállapította.

A telefonos kapcsolattartás tekintetében előadta, hogy az elsőfokú hatóság **I** **V**ot és **B**t többször meghallgatta, nyilatkozatokat, bizonyítékokat kért be, és azokat mérlegelve jutott arra a következtetésre, hogy nincs helye **I** **V** marasztalásának. A másodfokú határozatok is általában a tényállás további tisztázása, vagy más eljárási hiba folytán utasították új eljárásra az elsőfokú gyámhatóságot, ugyanis az anya önhibáját nem látták teljesen és minden kétséget kizáróan bizonyítottnak (egészen 2015. június 5-éig, amikor az egyik elsőfokú döntést a hatóság megváltoztatta, és kimondta az anya önhibáját). Mindehhez képest véleménye szerint a törvényszék nem értékelte a felperesnek azt a magatartását, hogy kapcsolattartási kötelezettsége teljesítését számos alkalommal elmulasztotta.

Megjegyezte: a felperes **B**t érintően 2014-ben már valamennyi folyamatos, személyes kapcsolattartásra végrehajtást kért annak elmaradása miatt, ugyanakkor **M** esetében az időszakos kapcsolattartás pótlását csak a nyári szünidőre kérte.

Az alperes kiemelte: a felperes sorozatosan 2014-ben nyújtott be végrehajtási kérelmeket, így a gyámhatóság csupán egy közel félévi időtartamban járt el a gyermekek kapcsolattartási ügyében. Ez idő alatt több eljárást párhuzamosan kellett lefolytatnia, és számtalan eljárási cselekményt végzett, a meghozott döntéseket pedig legalább valamelyik fél megfellebbezte. A felperes és **I** **V** egymást idővel teljesen elutasították, ami szinte önmagában lehetetlenné tette a gyermekkel való jó viszony kialakítását.

Az alperes arra is utalt, hogy a jogerős döntésekkel szemben a felperes egyetlen alkalommal sem kezdeményezett bírósági felülvizsgálatot, **M** nagykorúvá válását követően pedig sorozatban nyilvánvalóan alaptalan kérelmeket terjesztett elő **B**t érintően; a folyamatos személyes kapcsolattartás vonatkozásában a kérelmek rendszerint elkéstek, míg időszakos kapcsolattartási jogát bírósági döntés nem biztosította.

Az alperes kiemelte: a hatóság ügyintézési késedelme az érdemi döntést nem befolyásolta, míg az ügyek egyesítése csupán lehetőség számára, nem kötelezettség, amelynek hátrányos következményei is lehetnek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak a felperes fellebbezésével érintett részében; a törvényszéknek a vagyoni kártérítés iránti igényre vonatkozó álláspontját maradéktalanul osztotta.

A fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének a megállapítás, valamint az elégtétel adása iránti keresetet elutasító rendelkezését egyik - hatályosan előterjesztett - fellebbezés sem érintette, így az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

Az ítélet tábla a bizonyítási eljárás során feltárt adatok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. Az így kiegészített tényállás értékelése, az elsőfokú ítélet felülbírálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan döntött a felperes kereseti kérelmeiről. Az ítélet hatályon kívül helyezésére ok nem volt, a másodlagos fellebbezési kérelemnek indokát a felperes maga sem adta.

A felperes állította, hogy az alperes folyamatosan tanúsított személyiségi jogot sértő, károkozó magatartást, amely a Ptk. hatályba lépése előtt kezdődött. Az alperes eljárásai ekként egységesen ítélandók meg, ezért téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a gyermekek tartózkodási helyének letelepedés céljából külföldön történő kijelölésével kapcsolatos eljárás jogsértő jellegét ettől eltérően, a Ptk. rendelkezései szerint kell megítélni. A másodfokú bíróság megítélése szerint abból kell kiindulni, hogy az elsőfokú gyámhatóság eljárása számos kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelem tekintetében a Ket. 33. § (1) bekezdése szerinti ügyintézési határidőt lényegesen túllépte. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a Ket. 33. § (2) bekezdése értelmében kiskorú ügyfél érdekeinek veszélyeztetettsége esetében az ügyet soron kívül kell intézni, és e § (7) bekezdése alapján az említett határidőt egyébként is csak kivételesen indokolt esetben, egy alkalommal, legfeljebb tizenöt nappal lehetett volna meghosszabbítani. Mindettől függetlenül a tisztességes eljáráshoz, az ügy ésszerű időn belül való befejezéséhez fűződő jog önmagában személyiségi jogsértést kizárólag akkor valósít meg, ha az eljáró hatóság kifejezetten az eljárás valamely résztvevője személyiségének lényegét adó sajátosságok megsértése céljából nem biztosítja az említett jogokat (BDT 2016.3520.); az adott esetben azonban mindezen vonatkozó adat nem merült fel.

A szülői kapcsolattartási jog ugyanakkor az emberi individuumhoz szorosan kapcsolódik, a személyiség lényegét képezi, azt a személyiség megnyilvánulásaként kell értelmezni. Így az adott esetben személyiségi jogot sérthet az a hatósági eljárás, amely a személyiség kibontakozását, ennek keretében a szülő kapcsolattartási jogának gyakorlását akadályozza. Abban az esetben, ha a különélő szülő a meghiúsult kapcsolattartás végrehajtása iránt terjeszt elő kérelmet, a hatóság aktív közreműködésére van szükség ahhoz, hogy a szülő és a gyermek kölcsönös érzelmi kötődése fennmaradjon, erősödjön, azaz a hatóságnak valódi erőfeszítéseket kell tennie a kapcsolattartási joga gyakorlásában akadályozott szülő jogainak érvényesítése érdekében (*Fővárosi Ítélet tábla 8.Pf.21.101/2014/7. számú ítélete*). Azt kell vizsgálni tehát, hogy az eljáró hatóság minden szükséges és hatékony intézkedést megtett-e a különélő szülő említett jogának érvényesítése céljából; e kötelezettség elmulasztása pedig az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkében biztosított családi élet tiszteletben tartásához való jog megsértéséhez vezethet. Ha pedig a kapcsolattartási jog gyakorlása a hatóság felróható mulasztásával van összefüggésben, úgy az ebből eredő immateriális sérelmek kompenzálására a különélő szülő alappal igényel nemvagyoni kártérítést.

A felperes **B** utónevű gyermekét érintően az ítélet tábla egyetért a törvényszékkal abban, hogy az apa-gyermek kapcsolat 2011-re már rendkívüli módon megromlott. Már a **Település 1i** Városi Bíróság előtt 26.P.21.594/2009. számon indult ügyben keletkezett Homonyik Béla igazságügyi pszichológus szakértő által 2010. július 13-án készített szakvélemény rögzíti, hogy a gyermek az anyai környezetben érzi jól magát, a felperessel kapcsolata ellentmondásos: egyszerre igényli és szorong tőle. A Székesfehérvári Járásbíróság előtt indult perben keletkezett szakvélemény szerint **B** nagyfokú elutasítása felperessel minden kapcsolattartást kizárt, a viszony rendezése végett mindenképpen külső szakmai segítségre lenne szükség, s a kapcsolattartást csak ezután lehetne valóban megvalósítani; ebben ugyanakkor nagyon fontos szerepe lenne a rendszerességnek és a megbízhatóságnak. Bár a felperes a ... Segítő Szolgálatot felkereste, azonban annak közlése egyértelművé teszi, hogy a kapcsolat rendezése a felperes önhibájából hiúsult meg (*Székesfehérvári*

Törvényszék 27.P.20.353/2016/28. számú beadvány). Az apa-gyermek kapcsolat javítása tehát eleve hosszabb folyamat eredménye lehetett volna, amelynek érdekében a felperes a szükséges lépéseket nem tette meg. Az elsőfokú gyámhatóság a 2014. február 7-ére és 2014. április 4-ére eső folyamatos személyes kapcsolattartás megghiúsulása vonatkozásában **Bt** 2014. május 14-én meghallgatta, melynek során a gyermek előadta, saját elhatározása, hogy édesapjával nem kíván elmenni. A felperes feltehetően maga is belátta, érzékelte a kapcsolat teljes megszakadását, ezért nem kérte az akkor 16. életévét még be nem töltött gyermek hozzájárulása nélküli külföldre vitelével kapcsolatosan a Hágai Egyezmény szerinti visszavitel iránti eljárás megindítását.

Ezzel szemben **M** a felperessel való kapcsolattartást mindvégig igényelte. Az alperes hatósága már a 2012. februári elmaradt telefonos kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmet is meglehetősen lassúsággal, nyolc hónap elteltével bírálta el, majd a 2013. évi nyári szünetre eső elmaradt időszakos kapcsolattartás tárgyában mintegy három évig nem határozott. Ugyancsak szembetűnő a hatóság eljárásának késedelme a 2014. első félévében a telefonos kapcsolattartások pótlását célzó kérelmek tekintetében. Az alperes hatósága számos esetben negligálta az ügyintézésére irányadó határidőt, ami ahhoz vezetett, mire a másodfokú hatóság az anya önhibáját megállapította, **M** nagykorúsága miatt az eljárás megszüntetéséről kellett rendelkeznie. Mivel a fiúgyermek vonatkozásában az apát megillető kapcsolattartási jog gyakorlásának gyakran tapasztalható esetlegessége a kapcsolat megromlásához nem vezetett, a felperes e magatartására a kártérítési felelősség alóli kimentést eredményezően az alperes nem hivatkozhat, miként nem érvelhet azzal sem, hogy a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettsége teljesítésével késedelembe esett.

Az ítéletábra hangsúlyozza végül, a külföldi tartózkodási hely kijelölése kapcsán az alperes eljárása csak 2015. január 22-én indult, amikor **M** 18. életévét már betöltötte, így ezzel az eljárásával a felperesnek kárt nem okozhatott. Megjegyzendő az is: az alperes helyesen utalt arra, hogy a **B** kapcsán 2015-től kezdődően benyújtott kérelmek nyilvánvalóan nem vezethettek eredményre.

A fenti körülmények együttes értékelése alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a nemvagyoni kártérítés összegét a törvényszék 500.000,- forintban helytállón határozta meg.

A vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló követelés tekintetében azt szükséges hangsúlyozni, hogy a Gyer. 33. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a felperes kérhette volna a hatóságot, hogy a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozó, a kapcsolattartás szabályait megszegő anyának felróhatóan, a kapcsolattartás akadályozásával, szabályainak megszegésével összefüggésben keletkezett és igazolt költségei megtérítésére kötelezze. [2014. március 15-étől kezdődő hatállyal a Gyer. 30. § (2) bekezdése tartalmaz hasonló rendelkezést.] Azt pedig a felperes csak állította, de semmivel nem támasztotta alá, hogy magas vérnyomás betegségének kialakulása az alperes mulasztásával van összefüggésben.

Az indokolás fentiek szerinti kiegészítésével, illetve módosításával az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta az ítéletábra.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének c) pontjára, 39. § (1) bekezdésére, 46. § (1) bekezdésére, a régi Pp. 84. § (1) bekezdésének a) pontjára, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-ára

hivatkozással - tekintettel mindkét fél illetékmentességére - az ítélet tábla megállapította, hogy a felmerült 1.628.100,- Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A másodfokú bíróság a régi Pp. 87. § (2) bekezdésére, valamint a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi VIII. törvény 11. § (1) bekezdésére és 11/A. § (2) bekezdésére utalással azt is megállapította, hogy 20.351.076,- Ft fellebbezési pertárgy érték alapján a felperes pártfogó ügyvédjének a másodfokú eljárásban felmerült díja 2,5 százalékát az alperes, míg 97,5 százalékát a felperes viseli.

Figyelemmel a pernyertesség-pervesztesség arányának az alperes javára mutató számottevő eltérésére, az ítélet tábla a régi Pp. 81. § (1) bekezdésén alapulva kötelezte a felperest, hogy a régi Pp. 217. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőn belül fizessen meg az alperesnek 198.900,- Ft másodfokú perköltséget; ez az összeg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja, továbbá (5) és (6) bekezdései megfelelő alkalmazásával a kifejtett tevékenységgel arányban állóan - a jogszabály által egyébként megállapítható összeg fele mértékében - meghatározott kamarai jogtanácsosi munkadíjat foglalja magában.

Győr, 2018. november 27.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Szabó Péter sk.
előadó bíró

. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó